U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **L. P. C. J.,** zast. Mgr. Lilianou Křístkovou, advokátkou, se sídlem nám. I. P. Pavlova 3, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 2010, č. j. 2 Az 5/2010 - 34,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Lilianě Křístkové **se nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

Odůvodnění:

Žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 3. 2010, č. j. OAM-50/ZA-06-P08-2009, neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce žádal o mezinárodní ochranu proto, aby mohl žít v ČR se svým otcem a v tuzemsku studovat.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 8. 9. 2010, č. j. 2 Az 5/2010 - 34, žalobu směřující proti tomuto rozhodnutí žalovaného zamítl. V tomto rozsudku soud dospěl k závěru, že žalovaný nijak nepochybil, když žalobci mezinárodní ochranu neudělil.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost. V ní uvedl, že s rozhodnutím soudu nesouhlasí a vyjádřil názor, že byl zkrácen na svých právech. K tomu dodal, že „*soud nevyhodnotil mou situaci v souladu se zákonem a že jde ze strany soudu o zásadní pochybení, které má dopad na mé hmotně právní postavení, neboť soud jednak hrubě pochybil při výkladu práva, resp. se ztotožnil s chybným výkladem správního orgánu, jednak nerespektoval ustálenou judikaturu. Domnívám se proto, že tímto podaná kasační stížnost splňuje kritéria přijatelnosti* ...“. Na základě toho stěžovatel navrhl, aby

Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 2010, č. j. 2 Az 5/2010 - 34, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Vedle toho stěžovatel požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud předně uvádí, že žalobci byla usnesením Městského soudu v Praze ze dne 22. 4. 2010, č. j. 2 Az 5/2010 - 11, ustanovena zástupcem pro řízení advokátka Mgr. Liliana Vochalová (nyní Křístková). Takto ustanovená zástupkyně je přitom oprávněna zastupovat účastníka řízení i v řízení o kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2007, č. j. 1 Afs 120/2006 - 117, publikované pod č. 1460/2008 Sb. NSS). Proto je třeba považovat stěžovatelovu žádost o ustanovení zástupce za bezpředmětnou.

Podle Nejvyššího správního soudu k tomu, aby se mohl meritorně zabývat kasační stížností napadající rozsudek Městského soudu v Praze je třeba, aby byly splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. Tou je především bezvadná kasační stížnost, která obsahuje všechny požadované náležitosti podle 106 odst. 1 s. ř. s. Chybějící náležitosti, zejména důvody kasační stížnosti, brání pokračování v řízení o ní, neboť v něm je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. stěžovatelem vymezenými důvody vázán.

Protože stěžovatelem podaná kasační stížnost měla vady, Městský soud v Praze usnesením ze dne 4. 10. 2010, č. j. 2 Az 5/2010 - 54, vyzval stěžovatele, aby je ve lhůtě jednoho měsíce odstranil. Soud uvedl, že *„důvody kasační stížnosti musí být podrobné a konkrétní, nestačí pouze obecné zdůvodnění s odkazem na zákonná ustanovení.*“. K tomu Nejvyšší správní soud dodává, že vzdor řádné výzvě a poučení soudu o následcích nedoplnění kasační stížnosti a neodstranění jejích vad, nebyla kasační stížnost ve stanovené jednoměsíční lhůtě ani později doplněna. Předmětné usnesení Městského soudu v Praze bylo doručeno ustanovené zástupkyni a stěžovateli dne 7. 10. 2010, přičemž lhůta pro doplnění kasační stížnosti marně uplynula v pondělí dne 8. 11. 2010. Podle Nejvyššího správního soudu je přitom kasační stížnost, tak jak byla stěžovatelem podána, neprojednatelná, neboť obsahuje pouze obecná a nekonkrétní tvrzení, která jsou parafrází důvodů kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Za daných okolností se proto Nejvyšší správní soud nemohl kasační stížností zabývat, a proto ji podle § 120 a § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Nejvyšší správní soud nepřiznal odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Lilianě Křístkové, neboť ta v řízení o kasační stížnosti neučinila žádný úkon právní služby ve smyslu § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu